No. 104. 1840.

VLISSINGSCHE COURANT.

Zaturdag 29 Augustus.

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is ƒ 2,25, en franco per post ƒ 2,50. De Advertentien behooren op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van 1 tot 6 regels, is ƒ 1,20, en voor iederen regel daarboven 20 ct.; behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz., franco.

Welke gevolgen zou de aanneming der dertien wets-ontwerpen opleveren?

1°. dat de regering geheel op haar gemak zou zijn, en eens nader over verdere wijzigingen der grondwet zou denken, wanneer haar dit gelegen kwam en dit met de algemeene politiek zoo overeenstemde.

2° dat de Tweede Kamer, wilde zij iets meer bekomen, dan er nu zou verkregen worden, aan het verwerpen van begrootingen zou moeten, waartoe dat ligchaam zoo als het nog altijd is en blijft geconstitueerd, gansch niet gemakkelijk zal overgaan.

3°. dat over de staatkundige regten van *Limburg* zal worden beschikt, zonder *Limburg* te hooren of te doen medewerken.

4°. dat wij een Provinciaal Geregtshof meer te bekostigen zullen hebben, en de krachtige provincie Holland zal worden gesmaldeeld en verzwakt.

5°. dat het onbepaald zal blijven, of *Luxemburg* ook iets in onze staatsschuld zal helpen dragen, en wie den maatstaf daarvan zal vaststellen.

6°. dat wij, bij voortduring met het kostbare ligchaam van den Staatsraad belast zullen blijven.

7°. dat in de steden de 4 filtreer-machines voor de verkiezingen der Staten-Generaal zullen blijven bestaan, en bijgevolg de goede burgerij zal blijven uitgesloten van allen wezenlijken invloed op de verkiezing van hen, die haar moeten vertegenwoordigen.

8°. dat het inkomen der kroon op ƒ 1,500,000 dat van de leden der Eerste Kamer (die wij zoo gemakkelijk konden ontberen) op ƒ 3000 — en dat van de leden der Tweede Kamer op ƒ 2500 zal bepaald blijven, onverminderd de dukaton voor reiskosten per uur.

9°. dat er een vaste maatstaf voor de bepaling van het getal vertegenwoordigers uit elke provincie te benoemen, zal blijven ontbreken.

10°. dat het aan het believen der regering zal blijven overgelaten, wanneer er eene wet zal tot stand komen, overeenkomstig welke de Hooge Raad, zal kunnen oordeelen en uitspraak doen, in zake van overtredingen door de Hoofden der Departementen begaan.

11°. dat, wanneer eens weder door den draai der gebeurtenissen één of meerdere provincien afvallen en ophouden vertegenwoordigers te zenden, er even als nu geschied is, beweerd zal kunnen worden, dat de grondwet niet langer uitvoerbaar, en de Tweede Kamer, als niet bestaande uit het getal leden door de grondwet gevorderd, onbevoegd is tot het nemen van besluiten.

12°. dat, volgens de door de regering aan art. 4 der grondwet gegevene uitlegging de vreemdelingen niet gelijk de inboorlingen op ons grondgebied gelijke bescherming zullen vinden van persoon en goederen.

13°. dat hoe talrijk ook de leden van het Vorstelijke Huis en hoe uitgestrekt derzelver vaste bezittingen in ons vaderland ook worden mogen, daarvan geenerlei belasting ten behoeve van den Staat zal kunnen worden genoten.

14°. dat aan de kroon de magt zal verblijven om in elken toestand van het rijk, welke niet bepaaldelijk kan gezegd worden dien van *vrede* te zijn, over het grondgebied van den Staat, zonder medewerking van de vertegenwoordigers der natie, bij tractaten of verbonden te beschikken.

15°. dat die vertegenwoordigers geenerlei invloed zullen kunnen uitoefenen op het beheer van 's Rijks Overzeesche Bezittingen en de bescherming der personen en goederen aldaar, maar zij zich zullen moeten vergenoegen met inzage te erlangen van de *gedane* ontvangsten en uitgaven en de mede-beschikking over het gebruik van het saldo.

16°. dat al de bezwaren zullen blijven bestaan, welke er reeds voor lang en gedurig zijn gerezen, met opzigt tot: de ruime uitlegging, aan *het regt van gratie* gegeven.

de wijze, waarop van het *regt van dispensatie* is gebruik gemaakt.

de begeving van posten, bij voorkeur aan personen der bevoorregte klasse, zonder dat steeds zorgvuldig op bekwaamheden en verkregene aanspraken gelet wordt.

het niet kunnen geroepen worden der Ministers in de Kamers, tot het geven van de door deze benoodigde inlichtingen.

het niet openbaar zijn der zittingen van de Eerste Kamer.

het niet mogen voorstellen van amendementen door de Kamers.

het niet bepaald zijn van eenen tijd voor de afkondiging der wetten.

het medestemmen der Gouverneurs bij de verkiezing der Leden voor de Tweede Kamer.

het niet openbaar zijn van de zittingen der Provinciale Staten.

het gemis aan billijke bepalingen op de onteigeningen ten algemeenen nutte.

het bestaan van een bij een besluit geregeld *conflictenstelsel*, waardoor in vele gevallen de regten der burgers van de beoordeeling en uitspraak der administratieve magt afhankelijk worden gemaakt.

het nog altijd in stand blijven van de regtsmagt der *heemraadschappen*.

het gebrekkige der *strafwetgeving voor de militairen*.

de beperkingen in de vrije belijdenis van de *Godsdienst*, en de vervolgingen, te dier zake ingesteld.

het onvoldoende der grondwettelijke bepalingen op het stuk van de bescherming aan *kerkgenootschappen* te verleenen.

het niet aan de goedkeuring en vaststelling der wetgevende magt onderwerpen, der verantwoordingen van de rekenkamer.

het te jong in dienst stellen der miliciens het bij de reglementen geregeld zijn van de verpligtingen der burgers, ten aanzien der militaire inlegeringen.

het in vele opzigten de vrijheid te zeer beperkende der bestaande bepalingen op het *onderwys*, en het niet geregeld zijn van dit belangrijke onderwerp door *de wet*.

het almede niet door de wet verzekerd zijn van het lot der *armen* en het niet bepaald zijn van de regten der regering op hunne *personen*.

het onduidelijke der grondwettelijke bepalingen op het gewigtige stuk van de wijziging der grondwet.

het in wezen houden van onderscheidene bepalingen in de grondwet, welke ten gevolge van de tijdsomstandigheden van zelve zijn vervallen.

Al deze leemten en gebreken, al deze klagten en bezwaren, zij zullen bij de aanneming der 13 wetsontwerpen *blyven* bestaan, en de Hemel weet voor hoelang; want wij hebben gezien, wat wij van onze regering, op het stuk van wijziging der grondwet, te hopen hebben.

De dubbele Kamer moge dan toezien op de verantwoordelijkheid, welke zij bij de aanneming dier ontwerpen, jegens de natie op zich neemt, en elk bijzonder lid moge beoordeelen, in hoever hij door die aanneming, ingevolge zijnen eed, de algemeene belangen van het Nederlandsche volk *met al zyn vermogen* zou hebben bevorderd.

X.

Boekbeschouwing.

***De grondwet moet eene Nationale Kracht wezen.* Een Woord bij het naderend gevaar, door Mr. Roest van Limburg, Arnhem bij C. A. Thieme, 19 Aug. 1840.**

De schrijver van dit » woord," ook opgenomen in de *Arnhemsche Courant* van den 23. dezer maand, schijnt zich de spreuk te hebben herinnerd: » *zoo lang er leven is, is er hoop.*"

Nog op dit oogenblik, schijnt hij aan het kunnen staande blijven van ons, met elken dag al meer en meer wankelende staatsgebouw niet te wanhopen, en hij wil daarom, als een getrouw burger en vaderlander, de handen uitsteken, om dat gebouw aanvankelijk te helpen stutten en schragen, om het in alle veiligheid te kunnen herstellen, versterken en, voor zooveel nood, vernieuwen.

Wij wenschen, dat zoodanig de handelwijze zijn zal van allen, welken het gegeven is, door hunne woorden of daden eenigen invloed op onze vaderlandsche belangen uit te oefenen; dat zij namelijk, niet te spoedig den moed zullen opgeven, dat nog, door gepaste middelen, op eene geregelde, het Nederlandsche volk betamende wijze, zal kunnen verkregen worden hetgeen waaraan dat volk zoo dringende behoefte heeft; en dat zij daarom tot het uiterste toe zullen volhouden met het voorstellen, aanraden en beproeven van alle beschikbare en geschikte reddingsmiddelen, gelijk de goede zeeman de hem toevertrouwde kiel niet verlaat en aan de golven prijs geeft, dan na *alles* te hebben aangewend en uitgeput, wat zijne kunde en ervaring hem tot mogelijk behoud derzelve aan de hand gaven.

De toestemming of beslissing der dubbele Kamer, dat zij incompetent is, om zich in te laten met verzoeken of voorstellen, de strekking hebbende om te geraken tot » eene verdere herziening der grondwet," dan de 13 ontwerpen bevatten, door eene meerderheid van 63 tegen 24 stemmen, — heeft gewis aan alle vaderlanders, welke nog hun vertrouwen en hunne hoop op de dubbele Kamer gevestigd hielden, een gevoel van smartelijke teleurstelling veroorzaakt; heeft hen doen zien, dat van *die* zijde geene meerdere verbetering in onze op zóóvele andere punten gebrekkig bevondene grondwet vooreerst mag worden te gemoet gezien.

Wat wonder, dat nu hij, die evenwel zoodanige meerdere verbetering als het eenige middel beschouwt, om onze staatshulk van de klippen der staatsberoering af te houden, bij het verlies van *dit* anker, het uitwerpen van een *ander* aanbeveelt?

Maar is er hoop, dat dit tweede anker *zal* worden uitgeworpen? En zoo ja, kan men verwachten, dat het houden zal?

Wanneer de regering en de dubbele Kamer zelve aan de grondwet eene zoo bekrompene uitlegging geven, als wij boven gezien hebben, — eene uitlegging, waartegen uit de grondwet zelve, blijkens ook onder anderen de merkwaardige adviezen der Heeren van Nes en de Kempenaer, zóóveel kan worden aangevoerd; — eene uitlegging, waardoor overigens als 't ware de mogelijkheid, om in langen tijd tot iets meer dan de 13 ontwerpen te geraken, is afgesneden; — kan men dan met eenigen schijn van grond verwachten, dat zij tot eenen maatregel zouden besluiten of toetreden, tot welke de grondwet geene vrijheid geeft, ja die men zal kunnen beweren, met deze in strijd te zijn, . . . de verdubbeling namelijk, door de *kiesbevoegden*, der reeds door de *Provinciale Staten* verdubbelde Kamer?

Welke grond zou er voor zulk eene hoop bestaan? *Het nakende gevaar?*

Maar immers de regering en het meerendeel der leden van de dubbele Kamer ontkennen dit gevaar; en glimlagchen welligt om de woorden van hen, die het als nakende voorstellen.

Wat zou, zeggen zij vermoedelijk, eene natie van iets meer dan twee millioenen zielen tegen de staatkunde van verreweg het grootste deel van Europa vermogen? Eene natie, die daarenboven nog het bevoorregte en invloed oefenende deel in haren eigen boezem zou te bekampen hebben? Zou zij zich niet zelve een groot, algemeen graf graven? Zal de vrees hier voor niet alle verstandigen en nadenkenden terug schrikken?

Zij vergeten daarbij slechts deze kleinigheden, dat goede hulp veeltijds te laat komt, en dat, waar eenmaal de hartstogten zijn losgebroken, geene koele berekening omtrent de gevolgen, geene vrees voor het groote, algemeene graf meer plaats vinden: — kleinigheden, welke in de geschiedenis van schier alle volken nogtans op honderde bladzijden te lezen staan.

Maar juist het over het hoofd zien *dezer* kleinigheden moet de hoop benemen, op de uitwerping van het tweede anker, op de toetreding tot den maatregel, door den Heer Roest van Limburg voorgesteld.

Vreesden zij toch het gevaar, zij behoefden im-

mers dit tweede anker niet. Het eerste ware voldoende; zij konden *zelve* het redmiddel leveren, dat men van eene nogmaals verdubbelde Kamer schijnt te verwachten.

Maar ook al kwam men er toe, ook dat *tweede* anker het zou niet houden, dan voor zoover men dit *wilde*.

Al werden door de kiesbevoegden louter mannen gekozen, op het levendigste bezield door de zucht voor het *algemeene* welzijn des volks, wat zou het baten? Al werd door eene commissie een ontwerp van grondwet voorgesteld, alles bevattende wat wijsheid, omzigtigheid, eene milde en verlichte staatkunde en eene naauwkeurige kennis aan de behoeften der natie voorschreven, welke hoop, dat zij immer zou worden ingevoerd?

Een *vierde* deel der tweemaal verdubbelde Kamer; (een kleiner getal dus dan dat van 63;) eene eenvoudige afwijzing door de meerderheid der Eerste, eene enkele kennisgeving, dat de kroon het voorstel in overweging houdt, slechts *iets* van dit alles zou immers voldoende zijn, om ook *dit* anker te doen slippen, om ook *deze* Kamer onverrigter zake te doen huiswaarts keeren?

Hoezeer wij dan, na de overweging van dit een en ander, deze nieuwe poging van den Heer ROEST VAN LIMBURG toejuichen en niet willen ontkennen, dat, werd zijn voorstel aangenomen, er iets goeds voor de natie door *zou kunnen* worden verkregen, ook vooral omdat het gevoelen van deze zich dan door *hare* vertegenwoordigers zou kunnen openbaren, achten wij het nogtans zeker, dat dit goede gevolg slechts zou bestaan, *voor zoover de magten, welke zich thans reeds met de wijzigingen der grondwet bezig houden, zulks zouden goedvinden; en voor zoover zy wel op het gevoelen der natie regard zouden willen slaan.*

Om *dit* echter aan te nemen, na de ondervinding van het gewigt, dat er gehecht is, zelfs aan de meeste bedenkingen in de Processen-Verbaal der gewone Tweede Kamer medegedeeld, welke Kamer toch wel niet kan worden geacht, verder te zijn gegaan in het verlangen naar verbetering, dan de vertegenwoordigers, door de natie gekozen, doen zouden, — om *dit* aan te nemen, zeggen wij, schijnt er weinig grond te bestaan.

Verre zij het niettemin van ons, het *pogen* af te keuren, of *geheel* doelloos te achten.

Ook wij zullen er mede blijven voortgaan, in afwachting, of welligt het een of andere gewigtige voorval in Europa dat pogen zal komen ondersteunen en eene gunstige omkeering in de denkbeelden der regering en der bevoorregten in den lande, te weeg brengen; *zonder* hoedanig iets, wij voor als nog echter geene uitkomst zien, dan in iets, waarvan wij hopen, het vaderland te zien verschoond blijven.

X.

Nog bestaande leemten en gebreken in de grondwet, en de aanhangige ontwerpen tot wijziging derzelve.

(*Zie Nos.* 92, 93, 94, 96, 97, 98, 99, 102 *en* 103.)

45. In de Verbalen der Sectien hebben wij ook het voorstel aangetroffen, om bij de grondwet te bepalen, dat, bij erkende behoefte aan wijzigingen in dezelve, de bestaande Tweede Kamer zal worden ontbonden, en eene nieuwe verkiezing voor de leden dier Kamer zal moeten plaats vinden.

Wij achten dit voorstel zeer verstandig.

Veranderingen in de grondwet van eenen Staat te brengen, moet beschouwd worden, als een zeer gewigtig werk, waarbij de geheele natie dadelijk betrokken is, en waarvan haar lot voor de toekomst grootendeels kan afhangen.

Naarmate er meer waarborgen bestaan, dat die veranderingen in overeenstemming zullen zijn met de wezenlijke belangen des volks, op dat tijdstip; dat zij zullen overwogen en tot stand gebragt worden met het oog op *dat* belang gevestigd, naar die mate zal er meer eerbied voor die veranderingen bestaan, naar die mate zal de natie er zich te geruster en te gereeder aan onderwerpen.

Nu is het niet te verwachten, dat eene Tweede Kamer, welker leden reeds van jaren her zitting hebben, op welke de regering al den tijd gehad heeft, door de tusschenkomst harer hoofd-ambtenaren, door de bevoorregting van familien, door het uitdeelen van posten, titels, ordelinten, en allerlei soorten van gunsten en onderscheidingen, eenen vermogenden invloed uit te oefenen, — dat vertrouwen bij de natie zal bezitten, hetwelk eene Kamer zou aanbieden, eerst nieuwelings verkozen; welke vernieuwing, wij stemmen het toe, weinig of niets zou beteekenen bij het behouden blijven van het *thans* bestaande verkiezingstelsel, doch *zeer veel*, wanneer men er toe komt, (en men zal er naar ons inzien toe *moeten* komen) om het verkiezingstelsel zoodanig in te rigten, dat de keuzen *nationaal* zijn, dat zij de uitkomsten aanbieden van de wenschen van het krachtigste en onmisbaarste deel der natie.

Alvorens dan de grondwet gewijzigd wordt, zal dat gedeelte, (waaronder ook natuurlijk de *Patriciers*, doch deze niet uitsluitend,) gelegenheid hebben te toonen, of hetzelve voor het op handen zijnde gewigtige werk, waarvan het doen van *voorstellen tot wyziging* reeds een gewigtig bestanddeel uitmaakt, al dan niet een genoegzaam vertrouwen stelt in de *bestaande* leden. Zoo ja, de voorstellen tot wijziging der grondwet zullen aan *hen* blijven opgedragen; zoo neen, er zullen *meer* vertrouwde leden verkozen worden, en, in beide gevallen, zullen reeds de *voorstellen* moeten beschouwd worden, als in overeenstemming te zijn met de wenschen van het beste deel der natie; en de regering zoowel als de te benoemene dubbele Kamer zullen zich, door het werk der aldus zamengestelde gewone Tweede Kamer, op eene deugdelijke wijze voorgelicht kunnen beschouwen, en het eindbesluit zal er niet anders dan te veiliger en te geruster op kunnen worden genomen.

De wijziging, waartoe wij zouden wenschen dat het bovenbedoelde voorstel der Sectie aanleiding gaf, zou nog zeer voegzaam in het 229e artikel kunnen plaats vinden, hetwelk men, met inachtneming van het reeds in ons vorig artikel No. voorgestelde aan het slot dan zou kunnen stellen als volgt:

» Alvorens door de gewone wetgevende magt tot
» het doen van voorstellen wordt overgegaan, zal de
» Tweede Kamer der Staten-Generaal worden ontbonden, en nieuwe verkiezingen voor al de leden
» derzelve moeten geschieden. De voorschriften,
» hiertoe vereischt, worden door den Koning gegeven."

---

46. Wat de nu bestaande additioneele artikelen der grondwet betreft, het kan niemand ernst zijn, die van kracht te willen laten. Zij zagen op de omstandigheden, in 1815 bestaande, en die omstandigheden bestaan in 1840 niet meer.

Nogtans hebben wij ook in 1840 nog zeer groote behoefte aan additioneele artikelen.

Er moet gezorgd worden:

1°. dat de wet op eene billijke wijze voorzie in het lot of de schadeloosstelling dergenen, welke, zonder dit, het slagtoffer zouden kunnen worden van de vereenvoudiging van ons staatshuisgezin, zoo als wij dit, in deze en andere beschouwingen, als voor het belang des vaderlands allerdringendst gevorderd, hebben voorgesteld.

2°. dat wetten, naar welke de grondwet verwijst, binnen eenen bepaalden tijd worden voorgedragen en in werking komen, voor zoover geene oorzaken, van de wetgevende magt onafhankelijk, zulks verhinderen.

3°. dat geene wetten, besluiten, reglementen of verordeningen, vóór de afkondiging der grondwet van 1815 in werking geweest zijnde, langer, dan eenen te bepalen tijd van verbindende kracht blijven, zonder op nieuw aan de goedkeuring der magten, tot welker competentie dezelve, volgens de te wijzigen grondwet, behooren, te worden onderworpen.

En hiermede beschouwen wij nu de taak, die wij ons voorstelden, afgehandeld.

Men zal het bemerkt hebben, wij volgden, bij onze beschouwingen, ten aanzien van de nog bestaande leemten en gebreken in de grondwet, (die vele en van groot gewigt zijn,) onzen eigenen weg, zonder uit het oog te verliezen en op te geven, wat wij elders, en bijzonder in sommige verbalen der sectien van de gewone Tweede Kamer, doelmatigs hebben aangetroffen; hier en daar, naar ons vermogen, het voorgestelde toelichtende, of de motieven voor het verlangde kortelijk ontwikkelende, of, waar wij in gevoelen verschilden, onze beweegredenen deswege mededeelende.

Door dit werk, hetwelk ons somtijds zwaar viel, bij de gedachte hoe weinig het welligt tot bevordering van de goede zaak zou kunnen dienen, hebben wij voor het minst den last van ons afgeworpen, dien de bewustheid ons zou hebben opgeladen, van *gezwegen* te hebben in eenen tijd, waar het *spreken* voor ieder, die het wel met het vaderland meent, en die niet geheel en al in den blinde rondtast, pligt was.

Bezit dit ons werk al geene bijzondere verdiensten, wij meenen nogtans te mogen onderstellen, dat het niet geheel en al onnut zal zijn geweest, om de overtuiging bij onze lezers te helpen versterken, dat er nog veel, *zeer* veel aan de grondwet te verbeteren valt, hetwelk, door de bloote aanneming der 13 ontwerpen, niet zal kunnen erlangd worden.

Ook *wy* wenschten, dat de grondwet eene nationale kracht worden zou, en zij *zal*, zij *kan* dit niet zijn, zoolang haar blijven aankleven die leemten en gebreken, welke eene ondervinding van 25 jaren aan elk opmerkzaam oog in haar heeft doen ontdekken.

Ook *wy* kunnen alzoo zeggen, gewaarschuwd te hebben, *toen het nog tyd was*. Draagt eerlang eene onbedachtzame halstarrigheid, eene onbegrijpelijke en opzettelijke verblindheid hare wrange vruchten, dan mogen *zy* de verantwoordelijkheid er van dragen, die hoorende doof en ziende blind hebben *willen* zijn.

X.

Nieuwstijdingen.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 24. Augustus. Volgens brieven van Algiers van den 15 dezer, was de hitte er buitengewoon, zoodat de thermometer honderd en twee graden teekende. De troepen, die met een convooi naar het kamp van Fondouck gemarcheerd waren, hadden op den terugtogt vijf of zes man door vermoeijenis moeten achterlaten. Men was niet zonder ongerustheid voor de garnizoenen van Médéah en Miliane, daar men wist dat de Arabieren naar dien kant waren getrokken, en men vermoedde, dat zij een aanval op die plaatsen in den zin hadden.

— Bij Coléah hebben de Franschen den 12. een gevoelig verlies geleden. Twee compagnien van het 5e regement ligte infanterie en ongeveer twintig ruiters zijn door een kleine hoop Arabieren in eene hinderlaag gelokt en bijna alle gruwelijk omgebragt. Omstreeks honderdvijftig man waren hierbij gesneuveld.

— Het verblijf en onderhoud van de naar Frankrijk gevlugte Spaansche Carlisten, wier getal bijna dertigduizend bedraagt, en die dagelijks twintigduizend francs kosten, begint een drukkende last te worden. Men had gehoopt vele dier militairen voor de dienst van het vreemde legioen te zullen aanwerven, doch hierin is men luttel geslaagd, daar, ondanks alle pogingen en het beloofde handgeld, tot nog toe niet meer dan zeshonderd hunner in dienst hebben willen treden, en de overigen, door partijgeest geleid, zich afkeerig betoonen om dit voorbeeld te volgen. Het Gouvernement zal zich dus welhaast genoodzaakt zien maatregelen te nemen, het zij om de Spaansche Regering te bewegen tot het verleenen van eene algemeene amnestie, of wel om zelf nut te trekken van deze vreemdelingen, aan wie het brood verschaft.

BELGIE.

BRUSSEL, den 25. Augustus. De Ministeriële *Indépendant*, een artikel uit de *Revue de Paris* overnemende, waarin de hoop wordt uitgedrukt, dat het den Heer *Guizot* te Londen gelukken zal, den vrede te behouden, laat er op volgen: — Wij meenen niet te veel te zeggen, met te veronderstellen, dat een doorluchtige onderhandelaar (Koning *Leopold*) reeds op eene magtige wijze de vredelievende inzigten van den Franschen Ambassadeur moet ondersteund hebben, en dat, zoo de uitkomst aan den algemeenen wensch beantwoord, Europa en de wereld hem daarvoor eenigen dank mogen weten.

NEDERLANDEN.

NIJMEGEN, den 26. Augustus. Voorleden Zaturdag avond tusschen 7 en 8 ure betrok de lucht in het Zuid-Westen, en weldra deden zich hevige donderslagen hooren. Hoewel boven deze stad het onweder niet zoo hevig broeide, als men verwacht had, kon men duidelijk zien, dat in het Z. W. het noodweer allerhevigst was. Eenige personen, die zich op de hoogste punten der stad bevonden, zagen, in de rigting van het dorp Wijchen, eensklaps een hevige brand ontstaan; dezen morgen vernam men, dat de brand in eene uitgebreide schapenkooi en schuur, behoorende bij eene pachthoeve van Mevrouw de Douairiere *Singendonck* te Utrecht, door den bliksem was ontstaan. Honderd en acht schapen, benevens al het koren van den ongelukkigen landman, zijn eene prooi der vlammen geworden. De schade wordt op 4 à 5,000 gulden geschat. Het gebouw der Douairiere was tegen brandschade gewaarborgd, de beesten, enz., van den landman niet.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,

VAN DEN 27. AUGUSTUS 1840.

De Nederlandsche Mudde.		*De Nederlandsche Mudde.*	
Walcher. Tarwe	*f* 10,50	Boekweit	*f* 6,40
Zeeuwsche Tarwe	- 10,20	Zeeuwz. Groene Erwten	- 0,00
Oude Rogge	- 7,00	Idem Paardeboonen	- 0,00
Nieuwe Rogge	- 6,50	Idem Duiveboonen	- 0,00
Winter Garst	- 5,10	Koolzaad	- 12,75
Zomer Garst	- 4,75	Zomerzaad	- 0,00
Haver	- 5,00	Kanariezaad	- 0,00
Walchers. Paardeboon	- 0,00	Raap-Olie	*f* 44,00 p. v.
Idem Bruine Boonen	- 00,00	Patent-Olie	- 46,50 « «
Idem Witte Boonen	- 00,00	Lijn-Olie	- 35,00 « «
Idem Witte Erwten	- 0,00	Lijnkoeken	*f* 10,00 per 100 st.
Idem Groene Erwten	- 7,75	Raapkoeken	- 00,00 « 0000 »

Tarwenbrood het Ned. Pond 19 en een halve cent. Masteluinbrood 17 cent. Roggenbrood 15 cent.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 28. Augustus. Sedert den 26. dezer zijn alhier ter Reede gekomen: Voor Gend bestemd:

Nabaut, G. Hoffington, Mobile, katoen.

Voor Antwerpen bestemd: Antwerpen, T. Jackson, Londen, passagiers en stukgoederen; Dorothea, T. Voss, Archangel, pik en teer; Aurora, J. B. Kramer, St. Petersburg, potasch; Plutus, B. H. Kramer, Riga, hennipzaad; die frau Maria, H. W. Meyer, St. Petersburg, wol en potasch.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

Oscar, G. H. Jenser, ballast, Noorwegen; Archimedes, T. Paul, passagiers en stukgoederen, Amsterdam.

Van Gend is gezeild: The Hope, C. Eade, graan, Londen.

— Gisteren is alhier binnen 's Rijks dokhaven gehaald, het Amerikaansche barkschip *Sardius*, kapitein *J. Landray*, komende van New-York en naar Antwerpen bestemd; onlangs op de suikerplaat omhoog geraakt, en de lading uit potasch bestaande, aldaar gedeeltelijk gelost.

Advertentien.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.